

Josep Lambies, diari ARA, 16 d'agost de 2011

DAMIÀ BARDERA: LECTOR FAMOLENC, PENSADOR ERUDIT I ESCRIPTOR PROLÍFIC

Un intel·lectual nodrit, un estudiant de filosofia de medalla i una de les veus més fermes de la literatura actual. Damià Bardera (Viladamat, 1982) sosté que el bon escriptor és aquell que llegeix voraçment i, de tant en tant, escriu alguna cosa, i ha mirat de repetir-se el mantra des que la seva obra va disparar els primers trets. Va debutar com a poeta l'any 2008, amb *El penúltim vòmit*, però amb el temps el seu pols s'ha decantat per la prosa. «La poesia és un virus que cal treure del cos – diu Bardera –. És ben bé una redempció agònica. Els contes, en canvi, són més sobris, més mentals».

No fa gaire que *I alguns contes per llegir-los d'amagat*, el seu primer aplec de narracions, va arribar a les llibreries, de la mà d'El Cep i la Nansa. Però encara és hora que ens descobreixi dos inèdits que de moment esperen en un calaix, *Plaça tramuntana* i *Fauna animal*, dues col·leccions arrelades a la seva vida al poble i amanides amb les lliçons dels seus grans mestres, que van des de Schopenhauer fins a Dorothy Parker. És un escriptor honest, una ment calculadora i quan li cal un humorista negre. Les seves paraules, pensades al mil·límetre, mai deixen indiferent.